

den Lov, om hvilken den høitærede Minister paa et andet Sted har sagt, at den har forbedret Loldloven af 1863 i saa høi Grad, at vore Loldforhold efter den vare langt bedre end i 1863 — ved Krigsstatloven, kom man usforvarende til, uden egentlig at overveie, hvad man gjorde, at forøge Besktyttelsen fra $10\frac{1}{10}$ til $15\frac{2}{10}$ Dre pr. Pund, hvilket svarer til $23\frac{3}{10}$ Dre pr. Pot à 100 pSt. Lralles eller omtrent 11 Dre pr. Pot af 8 Graders Brændevin. Dette kom man til i 1864, men siden den Tid er der, som bekendt, foregaaet en meget betydelig Forandring i Brændevinsafgiften, ikke ved Lovbestemmelser, men ved den forandrede Produktionsmaade, og nu er jo Afgiften pr. Pot ikke længere 6 Skilling, men i Gjennemsnit kun noget over 7 Dre. Sffor, da vi forhandlede den lille Lov om Udsørfelsgodtgjørelse for Brændevin, fremgik det af de af Ministeren meddelte Oplysninger, at Gjennemsnitsafgiften for al Brændevin var omtrent 8 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin, men af de Oplysninger, som medfølge det Lovforslag om Brændevinsafgiften, der er fremsat i Landstthinget, fremgaar det, at Afgiften er ikke saa lidt ringere; den er nemlig kun mellem 7 og 8 Dre. Men nu kommer dertil det Moment, som den ærede Udsfører allerede gjorde opmærksom paa, at det er ikke den Sum, der ene kan lægges til Grund, naar man vil tale om Udsørfelsgodtgjørelse: man maa erindre, at det er kun de Brænderier, som have en mere fremskredne Drift, der ere i Stand til at udsøre Brændevin, men de faae langt større Udbytte pr. Lunde Skarrum og komme altsaa til at svare betydelig ringere Afgift. Afgiften kan i Virkeligheden ikke sættes høiere end til omtrent 7 Dre for de Brænderier, der er Tale om i denne Sammenhæng. 7 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin svarer omtrent til 15 Dre pr. Pot à 100 pSt. Lralles, — jeg udelader Brøsten — og det svarer til $9\frac{8}{10}$ Dre pr. Pund, men Lolden er, som sagt, $32\frac{2}{10}$ Dre pr. Pund. Besktyttelsen bliver altsaa $22\frac{3}{4}$ Dre pr. Pund eller henved 35 Dre pr. Pot à 100 pSt. Lralles, hvilket svarer til mellem 16 og 17 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin. Der er altsaa nu for Diebliffet en Besktyttelse af 16—17 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin her i Danmark, medens man ved Loldloven i 1863 kun havde tænkt at give en Besktyttelse af omtrent 7 Dre for hver Pot 8 Graders Brændevin. Det er en Følge dels af den udmærkede Lov, hvis Fortrinlighed den høitærede Minister fremhævede i Landstthinget som et værdifuldt Supplement til Loldloven, og dels af den Udvikling, som Brændevinsproduktionen har faaet paa Grund af den Naade, hvorpaa Brændevinsafgiften er sat, men dette er ogsaa en indirekte Følge af den uheldige Lovgivning. Det er altsaa Lovgivningens Feil, der har bevirket hele dette Forhold, uden at man ret har været betænkt derpaa. Jeg tror særlig at burde fremhæve dette, fordi det

Selskab, som man nu vil give denne Begunstigelse ved en Undtagelseslov fra Loldlovens almindelige Bestemmelse, allerede nyder en saa overordentlig stor Begunstigelse gjennem Loldlovens Bestemmelser og har faaet endnu større og større Begunstigelser ved Forholdenes Udvikling. Denne Besktyttelse kommer ikke i mindste Naade Statskassen til Gode, den gaar ud over Forbrugerne, og det er tvivlsomt, om den i sit fulde Omfang kommer det paagældende Selskab til Gode, idet denne Besktyttelse for Brændevinen er voget saa høit op, at man ikke kan antage, at Brændevinsproducenterne kunne bruge den i dens fulde Omfang. Jeg betragter det nu principmæssig som urigtigt at bevare Besktyttelsen for beskattede Produktioner; det vil nemlig sige at paalægge Forbrugerne, at de ikke blot gennem det Brændevin, de kjøbe, skulle betale en betydelig Støt til Staten, men tillige betale en endnu større til Producenterne. Det betragter jeg som principstridigt, og jeg betragter det i det Hele som meget tvivlsomt, om Brændevinsproduktionen overhovedet hører hjemme her i Danmark. Man har udvillet den ved at beskytte den saa stærkt; men den Naade, hvorpaa Brændevinsproduktionen i den seneste Tid har udvillet sig, nemlig derved, at Mais er bleven det væsentligste Materiale, tyder paa, at den egentlig ikke hører hjemme her. Det er nemlig ikke, saaledes som det har udvillet sig, en Forædling eller Omdannelse af Landets egne Produkter, men det er blevet en Omdannelse af et Produkt, der tilføres os fra sjene Lande, et Produkt, som altsaa bærer en betydelig Fragt, inden det naaer hertil, mebens Sprit, den deraf producerede Vare, vilde komme til at bære langt mindre Fragt, efterform den har langt mindre Vægt og Rumfang i Forhold til den Mais, som dertil bruges. Dersom der var Tale om her i Landet at anlægge Rektifikationsanstalter for Sprit, som indførtes til vort eget Forbrug, var det en ganske anden Sag. Vilde man bringe det dertil, maatte man først og fremmest gaa den Vej, som jeg har tilladt mig at antyde i de faa Bemærkninger, jeg har tilføjet til Udvalgets endnu kortere Betænkning, nemlig den, at sætte Brændevinsafgiften lig med Lolden. Git man den Vej, vilde man slet ikke behøve en Lov som denne; saa vilde Forholdet blive saa ganske naturligt af sig selv, at man fik den Afgift, der svarede her i Landet, og saa var det ligegyldigt, om man udsørte egen eller fremmed Spiritus; saa fik man samme Afgift, hvad enten det var egen eller indført Spiritus. Jeg vil tilføje een Ting, og det er det, at, dersom Staten gif den Vej, vilde jeg ikke for mit Vedkommende have Noget imod en ikke ganske ringe Forhøielse af Brændevinsafgiften. I saa Tilfælde vilde Brændevinen ikke blive fordyret for Forbrugerne; disse maa jo nu svare en overordentlig betydelig Afgift til Producenterne, en langt større Afgift, end disse i